

[Tinning]

ninger og grovvareselskaber, der kommer til at bære tabet, men det får vi det ikke specielt dårligt ved at tænke på. Hvis man skulle gøre det, så er det vores principielle holdning, at staten ikke burde inddrages i de forskellige former for tvangsakkorder, altså ikke skulle dække en del af det tab, der måtte komme, for det ville svare til, at man gav tilskud, nu bare i en ny version. Det kan også være, at man skal lave en eller anden ordning, hvorefter de helt små kreditorer skal holdes udenfor. Det skulle være af praktiske grunde, men der kan måske også være nogle sociale grunde, der taler for det. Det kunne man diskutere. Det er såmænd ikke, fordi jeg bilder mig ind, at landbrugs- og fiskeriudvalget ville sætte sig til helt alvorligt at diskutere tvangsakkorder, for det ville betyde et indgreb over for nogle temmelig kapitalstærke grupper, og det er jo ikke den vej, man har det med at rette brodden, om jeg så må sige.

Det er klart, hvis man ikke desto mindre forestillede sig, at man gjorde det, at det så også ville være nødvendigt samtidigt at lave en indefrysning af alle de samfundsskabte værdistigninger. Tvangsakkorder ville være et middel til at få skåret igennem de ret omfattende akutte økonomiske problemer, der er i landbruget, og ville altså også være et middel til, at tingene stille og roligt, i hvert fald for en del, ville kunne begynde at løbe rundt igen. Det ville selvfølgelig give værdistigninger, hvis ikke man netop sørgede for at lave et indgreb, som indefrøs de kommende samfundsskabte værdistigninger.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Først vil jeg gerne takke for, at det ser ud til, at der er et bredt flertal bag det lovforslag, jeg her har fremsat.

Det er rigtigt, som flere ordførere har været inde på det, at det er et led i en lang række af lovforslag, og det er selvfølgelig beklageligt, at det har været nødvendigt, men der er jo også fra ordførernes side en erkendelse af, at regeringen har foretaget sig adskillige ting.

Jeg må også sige, at alle de ting, som har været nævnt – jeg tror, det var fra hr. Niels Anker Kofoeds side – og som jeg har underrettet udvalget om er foretaget, sammen med de betydelige prisforhøjelser, vi opnåede sidste år, trods alt har formålet at vende udvik-

lingen, sådan at den gennemsnitlige indkomst i helårsbrug i år stort set vil blive fordoblet. Man kan altså sige, at støtteordningerne plus prisforhøjelserne trods alt har hjulpet. De har måske ikke hjulpet alle tilstrækkeligt. Men alligevel vil jeg sige, at med de prisforhøjelser, vi har udsigt til nu, havde der været gode udsigter for brede dele af dansk landbrug, men jeg må tilføje, at den ulykkelige situation med mund- og klovsygen jo ikke gør det nemmere.

Det er jo ikke sådan, at regeringen ikke har foretaget sig noget siden valget. Vi har oven i de foranstaltninger, der altså har bevirket en fordobling af indkomsterne, gennemført forslaget om negativ indkomstskat, 600 mill. kr. over 2 år, vi har et forslag om forbedrede afskrivningsregler, vi har lige drøftet moderniseringslovforslaget, vi drøfter nu gældssaneringslovforslaget, vi har haft et lovforslag om henstandslån.

Så siger man: ja men I trækker også noget fra i den anden ende. Det er da rigtigt, at skatteministeren har gennemført et lovforslag om ligestilling af fradrag for parcelhuse og stuehuse. Man siger, at der herved er trukket 100 mill. kr. ud af landbruget. Nu er der jo mange mennesker, bylandmænd, f. eks. mig selv, der har haft glæde af de regler, og de tager ikke nogen skade af at blive ligestillet med andre. Jeg vil tvivle på, at mange af de landmænd, der har haft de store økonomiske problemer, overhovedet har kunnet udnytte deres stuehusfradragsmuligheder. Så jeg tror ikke, at man skal gøre det til noget, der gør det vanskeligere for de landmænd, der virkelig er gældsbelastede i øjeblikket.

Gældssaneringsloven er ikke nok, bliver det sagt. Dertil vil jeg sige, at det er det heller ikke, og derfor har jeg prøvet at få folketingets tilslutning til andre ting og arbejder også med andre ting, og så arbejder vi altså også med betydelig større priser i EF.

Men vi vil også gerne drøfte nogle lidt mere langsigtede ting. Vi har sagt til landbruget, at vi gerne vil drøfte det store ønske, det har, om en væsentlig gældsafløsning. Vi har peget på to forskellige måder at gøre det på: dels gennem indekslån med et landbrugsspecifikt indeks, dels gennem en jordbank. Jeg kan oplyse, at på det sidste møde, vi havde med landbruget, stillede landbruget flere spørgsmål om jordbanken, og derfor fandt vi det rigtigt at drøfte det videre med landbru-